

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΩΝ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ»,

Ο θίασος τῶν «Ὀλυμπίων», Ροζαλίας Νίκα - Φύροστ - Λεπενιώτη, εἴμπορεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι εἶνε ὁ ἀρτιώτατος δι' ὅλας τὰς διαπλάσεις τῆς σκηνικῆς τέχνης καὶ τῆς ἠθοποιίας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ ἐγγύωριος καὶ ἡ ξένη θεατρικὴ παραγωγή. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι, αἱ ἐπιθεωρήσεις ἀνέτρεψαν ἄρδην τοὺς παλαιοὺς ὄρους τῆς Δραματικῆς Τέχνης καὶ ἐδημιούργησαν ἕνα πλῆθος καλλιτεχνικῶν ἐμφανίσεων ἐντελῶς νέων, καὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται καὶ διάφοροι νὰ εἶναι καὶ πολὺ νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τοὺς δύο πόλους τῆς ἠθοποιίας, τοὺς κωμικοὺς καὶ τοὺς τραγικοὺς ρόλους. Λοιπὸν ὁ θίασος τῶν «Ὀλυμπίων» εἶναι δι' ὅλα θαυμάσιος. Αἱ παραστάσεις τῶν «Παναθηναίων», αἱ μετὰ τόσῃς ἐπιτυχίας ἐπαναλαμβάνομεναι, δεικνύουν ὅτι, δὲν θὰ ἡδύνατο κανεὶς νὰ φαντασθῆ δεξιω-

τέρους, χαριεστέρους, κομψοτέρους ἐρμηνεῖς ἀπὸ τοὺς καλοὺς καλλιτέχναις μας, οἱ ὁποῖοι ἐναλλάσσουν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτὴν τόσῃν ποικιλίαν ρόλων διαφόρων, εἰς ἔκφρασιν, εἰς σύνθεσιν, εἰς ἀπόχρωσιν τέχνης. Ἀλλὰ μήπως εἰς τὴν κωμωδίαν καὶ εἰς τὸ δράμα δὲν εἶναι οἱ ἄψογοι ὑποκριταὶ οἱ ἴδιοι καλλιτέχναι; Οἱ θεαταί, ὅσοι ἐχειροκρότησαν μὲ ἐνθουσιασμόν τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν τοῦ «Ἐξοχωτάτου Μπαμπᾶ»

τοῦ «Τί ἔχετε νὰ δηλώσετε», τοῦ «Ὀδοφράγματος», τοῦ «Κατρακυλίσματος», βεβαιοῦν περὶ τούτου.

Ὁ θίασος ὁλόκληρος, μὲ καθένα ἠθοποιὸν εἰς τὴν εἰδικότητά του, εἶναι λαμπρός. Ἀλλὰ θὰ ἦτο λησμοσύνη ἄδικος πρὸς τὴν φιλότιμον καὶ τὴν δυνατὴν τέχνην, ἂν μερικαὶ λέξεις δὲν ἀφιεροῦντο ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς πρωταγωνιστάς. Καὶ ἡ κυρία Ροζαλία Νίκα πρώτη: Μὲ μίαν λέξιν, θαυμαστὴ πρωταγωνίστρια, ἐνθουσιάζουσα ὅλους τοὺς ρόλους ἀπὸ τοὺς τῆς κωμικῆς καὶ συμπρετικῆς χάριτος μέχρι τῆς λεπτοτέρας δραματικότητος καὶ τῆς ἰσχυρᾶς τραγικότητος. Εἰς τὰ «Παναθηναία», ὅπου σκορπίζει καὶ τὴν χάριν ὠραίου ταλάντου φωνῆς, εἶναι ἐξαίρετος ἐνσάρκωσις τρελλοῦ ἐκ τῆς ἀμερίμνου νεότητος φοιτητοῦ, εὐθύμου κουλουροπόλου, κωμικοσοβαρο-

πρεπούς Λυσιστράτης, και δὲν ἐνθυμού-
μεθα πόσων ἄλλων ἀκόμη ρόλων. Ὅπου
καὶ ἂν ἐμφανισθῆ εἶναι ἢ καλλιτέχνις,
ἢ δυνατὴ καλλιτέχνις. Ὁ κ. Ἐδμόνδος
Φύρστ, πρωταθλητὴς τῶν Ἑλλήνων δρα-
ματικῶν ἠθοποιῶν, ὑπέροχος ἀληθῶς
εἰς τοὺς ρόλους τοῦ σφοδροῦ δραματι-
κοῦ πάθους καὶ τοῦ σπαραγμοῦ τῆς τρα-
γικότητος. Εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἀριστος
τῶν Ἑλλήνων τραγωδῶν, κατὰ τὴν ὁμο-
λογίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τὴν ἐπευφη-
μίαν τοῦ κοινοῦ, τοῦ θαυμάζοντος τὴν
τέχνην του, καὶ δὲν εἰξεύρομεν πρῶτος
ἀπὸ πόσους ἄλλους ξένους καλλιτέχναις, οἱ
ὅποιοι εἰς τὰς πατρίδας των θεωροῦνται
κορυφαῖοι. Ἡ κυρία Ἑλένη Φύρστ, τί
εἶναι; Τί δύσκολος ἢ ἀπάντησις!

Ἡ κυρία Φύρστ ἔχει μίαν τέχνην ἐν-
τελῶς ἰδικήν της, μίαν τέχνην ἐξαισίαν,
ἀπροσδόκητον, θὰ ἔλεγέ τις. Εἰς τοὺς
ρόλους τῶν κωμικῶν γυναικῶν εἶναι κατὰ
περισσότερον ἀπὸ ἀπαράμιλλος. Δίδει εἰς
τὴν ὑπόδυσίν της ἓνα τόσον ἔντονον
καὶ θελκτικώτατα εὐθυμον χρωματισμὸν
πρωτοτυπίας, ἐντελῶς καινοφανοῦς, ὥστε
πολλάκις ἀφήνει τὸν θεατὴν διασκεδα-
στικῶς κατάπληκτον. Ὁ κ. Τηλέμαχος
Λεπενιώτης, δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεων.
Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν κωμικός. Αὐτὸς κά-
μνει ὅλους τοὺς ρόλους νὰ γελοῦν μὲ
ὀλάνουκτον τὸ στόμα. Ἐχει μίαν ἰδιοφυίαν
κινήσεων καὶ μορφασμῶν ἐξόχως γόνιμον.
Εἰς τοὺς θεατὰς προκαλεῖ τὸν γέλωτα ἐξ
ὑποβολῆς. Φθάνει νὰ τὸν ἰδῆ τις ἐπὶ σκη-

νῆς καὶ γελᾷ, ἔστω καὶ ἂν μένη
ἀκίνητος. Διότι εἰς τὴν ἐντύ-
πωσιν τοῦ κοινοῦ εἶναι ἀναπό-
σπαστος μὲ τὴν γνησιωτέραν
κωμικότητα, τὴν ζωηρὰν καὶ
τρελλήν, τὴν πλατείας εὐθυμίας
πρόξενον, ἀλλὰ καὶ τῆς λεπτο-
τάτης κωμικῆς ἀνθήσεως. Τέ-
λος ὁ κ. Ἰακωβίδης. Θαῦμα μιμητικῆς· θαῦμα κινήσεων τῆς εὐαρεστοτέ-
ρας τέρψεως, τοῦ ὠραιότερου κωμικοῦ ρυθμοῦ. Ὁ ἑφεδρος Ἰακωβίδης
τῶν «Παναθηναίων» θὰ μείνη ἐπιθεωρησεακὴ διάπλασις παροιμιώδης.
Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ κανεὶς τέχνην οἰανδήποτε δεξιωτέραν καὶ
εὐφρεστεράν εἰς τὴν παράστασιν τοῦ ρόλου τούτου. Διότι συμβαίνει καὶ
τοῦτο: Ἡ τέχνη τοῦ κ. Ἰακωβίδου φαίνεται νὰ ἔχη μίαν πνευματώδη
εὐτράπελον ἀκτινοβολίαν.

Ὅταν ὑπάρχουν τοιοῦτοι πρωταγωνισταί, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἄλλοι
συνεργάται, τὸ φυσικώτερον τῶν πραγμάτων εἶναι ὅτι τὸ Ἀθηναϊκὸν
κοινὸν ἀγαπᾷ τόσον πολὺ τὸν θίασον τῶν «Ὀλυμπίων».